

Bulletin 195

JAARGANG 22 / mei 2003

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^e Vice President	Henk Drost
2 ^e Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056
Bij verhindering taphap **Altijd** vóór 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s) praat mei 2003

Als ik deze pres(s)praat schrijf is het Koninginnedag, druilerig weer en het ziet er buiten wat sombertjes uit. De TV beelden geven echter een andere impressie van het jaarlijks terugkerend gebeuren, ondanks de toenemende regen. Onze koningin ziet er als altijd weer geweldig uit. Al handen schuddend, lachend en geïnteresseerd, in het bijzonder in de kinderen die iets willen voordragen of wat willen aanbieden, loopt zij door de straten van Wijhe en Deventer. Ook de overige leden van het Koninklijk Huis zijn in een opperbeste stemming en doen hun uiterste best zo goed mogelijk over te komen. Het lijkt wel of er sprake is van een waar charmeoffensief.

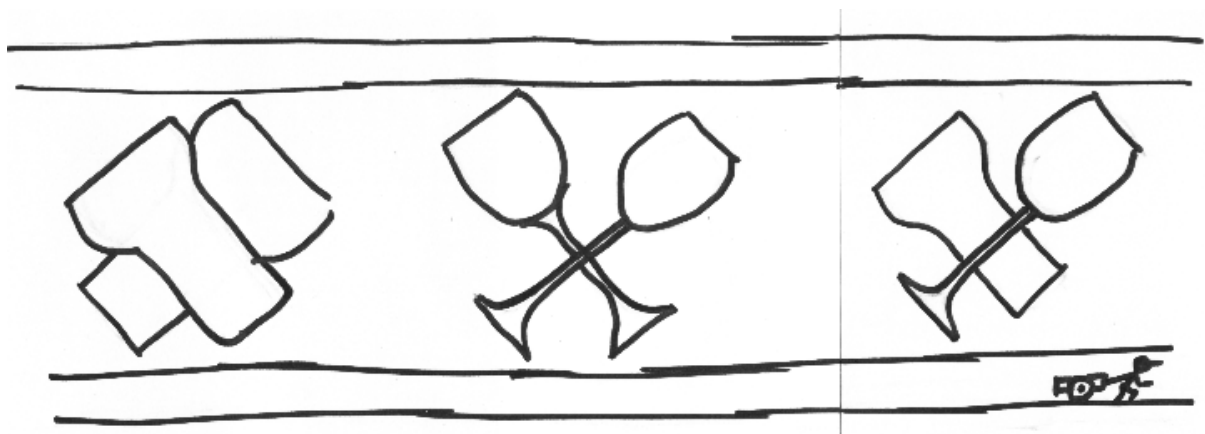
Als ik dit alles zo aanschouw, komt bij mij de gedachte op dat ons motto: "We serve" ook toepasselijk is voor onze Koningin en haar familie.

Ook omdat ZKH Prins Bernhard ere-Gouverneur van de Lions is, lijkt me dat geen gekke gedachte?!

Wat onze club betreft naderen we langzaam maar zeker het eind van het Lionsjaar 2002-2003. Dit betekent zeker niet het einde van onze activiteiten, integendeel.

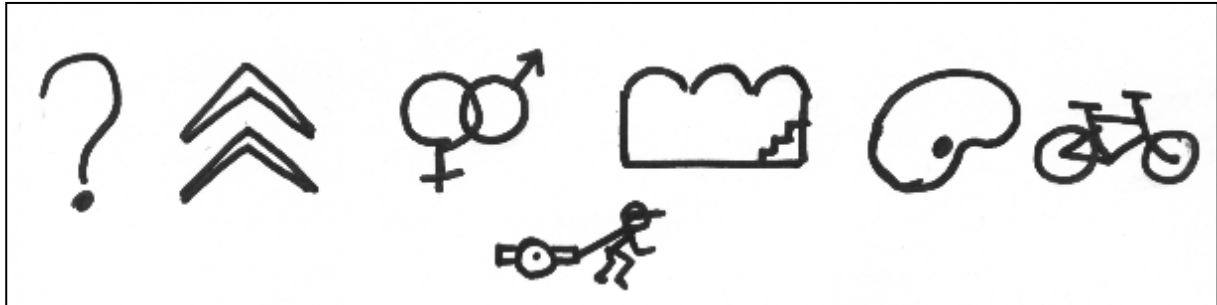
Er staan nog twee presentaties op stapel; op 7 mei zal ons Lions-lid Kees van Steenberghe zijn verhaal vertellen en op 4 juni zal Eesge Botma ons deelgenoot maken van de wereld van Citroën.

Verder staat ons jaarlijkse uitstapje met onze dames gepland op vrijdag 23 mei. Na het middagprogramma gaan wij naar Ristorante "Het Hazenpad" in Beek. Daar staat ons een culinaire verrassing te wachten voor de all-in prijs van € 27,50 per persoon. U krijgt een aperitief, een 6 gangen menu (absolute top!) met een toegesneden wijnarrangement, een dessert en tenslotte nog een kop koffie. Dit mag u niet missen!

De uitnodigingen zijn naar u onderweg.

Woensdag 28 en donderdag 29 mei (hemelvaartsdag) zullen wij de dames van Isala met raad en daad terzijde staan bij het Kelderfestijn 2003 (Chris Geurink komt hierop terug). In de zomer staan er nog een aantal activiteiten gepland, waaronder Het Kleurenpalet van de Achterhoek in Doesburg en het Greenyard Camp te Hengelo (G) op 28 juli.

Kortom: volop activiteiten dus.

De oproep wat betreft het tijdig afmelden bij Gasterije “De Heereboer” voor de Tap-Hap heeft goed gewerkt. Van Arjen Menting hoorde ik dat hij hierover tevreden is.

Voor de goede orde: bij verhindering voor de vergadering altijd afmelden bij onze secretaris Henk Breuker, bij verhindering voor de Tap-Hap altijd voor 17.00 uur bij “De Heereboer” afmelden!

Een minder leuk bericht is dat onze mede-Lion Harm Kloosterboer 1 mei is opgenomen in het Slingeland Ziekenhuis te Doetinchem i.v.m. een heupoperatie. Namens alle Lions van onze club wens ik Harm veel sterkte toe en vooral ook een voorspoedig herstel.

Van Dick de Bruin hoorde ik dat hij nog onder medische behandeling staat. Het is vrijwel zeker dat Dick dialysebehandelingen gaat krijgen. Daarvoor zal hij dan meerdere keren per week naar Arnhem moeten reizen.

Hij voelt zich verder goed en blijft volop meeleven met onze club.

Ook Lion Dick vanaf deze plaats veel sterkte gewenst van ons allen.

Met Lionsgroet,

Marnix Jansen Venneboer

Verslag bijeenkomst 2 april 2003

Niet minder dan 31 leden kon president Marnix verwelkomen, goed voor een attendance van 78 %, een hoogtepunt in dit fiscal year.

Tom Jacobs en Theo Kamps mochten dit maal op de stoelen klimmen ter gelegenheid van hun verjaardag, hetgeen traditioneel gepaard ging met het aanheffen van ons fraaie clublied.

Even uitzonderlijk was de huldiging van Hans Bruin die onlang 30 jaar lid was van onze club. De president had er werk van gemaakt: volgens zijn berekening heeft Hans in al die jaren 600 bijeenkomsten kunnen bijwonen en het leek de president redelijk dat dat toch al gauw op zo'n 1500 consumpties moet zijn uitgekomen (let wel: koffie niet meegerekend.) Al zijn functies in diverse commissies, zijn penningmeesterschap en zijn bulletinactiviteiten moeten tenminste 2000 uren in beslag hebben genomen. Voorwaar, respectabele cijfers! Terecht werd Hans daarmee gefeliciteerd en het chevron met de drie streepjes opgespeld.

Helaas was de andere jubilaris Jan Jurriëns niet aanwezig, maar die heeft dan ook nog twintig jaar de tijd om de prestatie van Hans te evenaren.

Daarna geeft de president het woord aan Anneke Peerenboom die ons een inkijkje biedt in het ontstaan en de ontwikkeling van de wereldwinkels. (Zie voor een samenvatting van haar verhaal elders in dit bulletin.) Het werd een boeiend en ook smakelijk verhaal waarvoor de president haar na afloop hartelijk dankte.

Na de pauze kon de president melden dat Dick de Bruyn de goede kant op gaat. Vervolgens licht de secretaris de ingekomen stukken toe, omdat die anders toch maar ongelezen blijven. Enigszins cynisch kondigt hij zijn bezoek aan de districtsconventie aan, omdat hij zelf de weinig inspirerende indruk ervan bevestigd wil zien, die hij krijgt bij het lezen van de verslagen ervan (zie elders in dit bulletin).

De president vraagt aandacht voor het afmelden voor de taphap: nog steeds zijn er leden die dat niet doen. Het bestuur zal daar nader op terugkomen.

(Inmiddels heeft het bestuur zich hierover beraden. Voor het afmelden gelden drie regels:

- 1 Afmelden voor de vergadering altijd bij de secretaris. De etiquette van het lidmaatschap brengt deze plicht nu eenmaal met zich mee.

- 2 Afmelden voor de gewone taphap alleen bij de Heereboer uiterlijk voor 17.00 uur van de betreffende dag.
- 3 Aanmelden voor de taphap met dames alleen bij de Heereboer, eveneens voor 17.00 uur van de desbetreffende dag.

Het bestuur gaat er vanuit dat het een kleine moeite is om aan deze verplichting te voldoen en rekent daarom op de medewerking van alle leden. Af- en aanmelden bij de Heereboer kan per telefoon, fax en per e-mail: info@deheereboer.nl)

Een vertegenwoordiging van LC Isala zal op de volgende taphap aanwezig zijn om uitleg te geven over de verwachte medewerking van onze club aan het Kelderfestijn.

Koos Kuiper deelt in het kort mee welke activiteiten onze club zal ontplooiën bij de invulling van de dag die verzorgd moet worden voor het Greenyard kamp op 28 juli a.s. Zie elders in dit bulletin.

Na de gevoelige bijdrage van de tailwister Theo (zie elders) kan de president de vergadering om 10.30 uur sluiten. Het was een goede bijeenkomst.

De secretaris

Districtsconventie 110BZ

Agenda en verslagen van conventies zijn zelden interessante stukken. Als secretaris lees je ze door, brengt ze in de bestuursvergadering om ze vervolgens ter inzage te leggen in de blauwe map waar niemand belangstelling voor heeft om ze tenslotte te archiveren. Het is niet onwaarschijnlijk dat als de conventies stiekem zouden worden afgeschaft bijna niemand dat zou merken en er naar zou vragen.

Maar nog niet zo lang geleden is afgesproken dat de secretaris de vaste vertegenwoordiger van de club zou zijn naar zônevergaderingen en districtsconventies. En dus voelde ik mij min of meer verplicht dit keer wel te gaan, ook al om de negatieve geluiden uit de wandelgangen over de conventie te toetsen. Bovendien blijft mijn attendance ermee op peil.

Vandaar dat ik, in het gezelschap van Martin Liefink en Jan Kruit, op 16 april jl. de taphap aan mij voor bij liet gaan en naar Eerbeek toog. Goed voorbereid met een dik gevulde map stukken, die dezelfde dag nog was uitgebreid met ongeveer 25 pagina's (!) met financiële jaarverslagen van het gouverneursfonds over de laatste drie jaar. In "Spoorzicht" verzamelden zich uiteindelijk een 74-tal Lions, waaronder niet minder

dan 6 Isala-Lions, die daarmee voor een goede compensatie zorgden voor de (als gewoonlijk) ontbrekende De Graafschap Lions. Niet als enige club overigens, want 74 Lions uit ruim 60 clubs is wel behoorlijk aan de magere attendacekant, zeker als je bedenkt dat er heel wat officials qq aanwezig zijn.

Nog voor wij waren gaan zitten om koffie te drinken werden Jan en ik uitgenodigd om die avond het stembureau te vormen, een eer die ik natuurlijk niet graag aan mij voorbij liet gaan. De stap omhoog op de bobotrap begint nu eenmaal bij de laagste trede.

Nadat Gouverneur Kees van Wingerden met enig aplomb zijn "hondenketting" om had gedaan heette hij het gezelschap welkom op een manier die verried dat zijn predikantsemeritaat nog niet zo lang geleden was ingegaan. Op een toon die ik mij nog van heel lang geleden van de catechisatielessen herinnerde, hield hij ons voor dat zorgelijke tijden zijn aangebroken. Niet alleen neemt in onze vereniging het aantal leden af, ook is er sprake van een teruggang van maatschappelijke betrokkenheid. "Bowling alone" is de teneur van ons bezig zijn, refererend aan een boek over individualisering. Niet meer samen activiteiten ondernemen, maar steeds meer actie op het individu zelf gericht. "Als het niet over mij gaat, gaat het nergens over", citeerde hij Kuitert om de toegenomen trend zich tot het eigen ik te beperken te schetsen. Niet voor niets zijn er de laatste jaren in allerlei maatschappelijke organisaties 13% minder vrijwilligers. Juist in een tijd van een terugtrekkende overheid is het belangrijk om ons sociaal kapitaal zoals de ter beschikking staande netwerken te gebruiken om het tij te keren. Juist de talenten die in dat sociaal kapitaal verscholen liggen dienen actief te worden aangewend om de maatschappelijke betrokkenheid van Lions weer meer gestalte te geven. En zeker op het gebied van de immateriële diensverlening liggen hier meer mogelijkheden dan ooit.

Na de vorige conventie verscheen er in een clubblad een verslag waarin stond dat de Gouverneur lang aan het woord was geweest en dat het bovendien nergens over ging. Dat heeft kennelijk geholpen, want hoewel het nog steeds lang was, ging het dit keer wel ergens over.

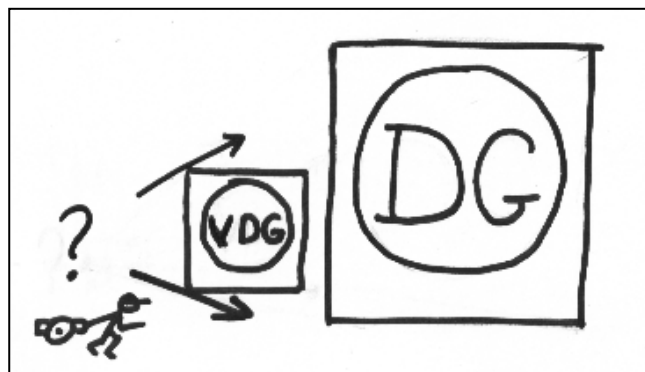
Het agendapunt necrologie is een indrukwekkend onderdeel van de conventie. Een stilstaan bij het overlijden van een toch lange lijst Lions. Goed dat dit zo gedaan wordt.

Het verslag van de vorige conventie was al op 8 november van het vorige jaar verzonden. Waarschijnlijk is dat de reden dat er nauwelijks

op- of aanmerkingen op waren. Het komt het vergadertempo zeer ten goede.

Enigszins merkwaardig was de presentatie van de kandidaat VDG. Na een gloedvol betoog van de vice-president van LC Hoogland werd Henk Groeneveld als zodanig voorgedragen. Ik heb geen idee wie hij is want hij diende zelf even "een eindje te gaan wandelen" (en of hij teruggekomen is weet ik niet, ik heb hem in ieder geval niet meer gezien), laat staan wat voor ideeën hij heeft over de invulling van zijn toekomstig Gouverneurschap. Dat dat nodig is zou blijken bij de "verkiezing" van de nieuwe DG.

Nadat de voorziene functionarissen voor het komende kabinet werden voorgesteld ontstond er namelijk enige commotie in de zaal toen geprobeerd werd het voorgenomen beleid, onder de noemer Actief en Betrokken, (waarvan elders in dit bulletin een korte samenvatting) van de DG elect naar voren te halen. Hetgeen met een ergerlijke combinatie van vriendelijkheid en arrogantie botweg geweigerd werd. Op de plannen van de nieuwe gouverneur was duidelijk kritiek en wat valt er te kiezen als je daar niet eerst over kunt praten. Hetgeen de huidige Gouverneur meende te moeten pareren met de opmerking dat er nu eenmaal niets te kiezen viel, want tegenkandidaten zijn er nu eenmaal niet: als VDG word je gewoon een jaar later DG. Zo simpel is dat nu eenmaal. En hoewel voorzien DG Ad Meijers een verdienstelijke en oprechte poging deed om de scherpe kantjes van zijn voorstellen wat weg te nemen, bleef er toch een begrijpelijke onvrede rondzingen in de vergadering. Natuurlijk, er moet een DG komen, er zijn procedures, maar als het eindelijk echt over iets gaat, dan heb je domweg niets te zeggen. Ik vond het nogal een genante vertoning. Wil je betrokkenheid van de leden vergroten dan moet je hier toch wel anders mee omgaan. Overigens, even pijnlijk was het dat de voorstellen nauwelijks door het kabinet leken te worden gedragen, hoewel de stukken anders deden vermoeden. Ad Meijers diende het maar alleen op te knappen en van enig support van de overige kabinetsleden was niets te merken. De lichaamstaal achter de tafel deed het ergste vermoeden. Ik ben benieuwd hoe het nieuwe kabinet in het komende fiscal year met elkaar omgaat.

Nadat ook Martin Liefrink was voorgesteld als te kiezen lid van de kascommissie en de stembriefjes waren ingevuld trokken Jan en ik ons terug om ons zo buitengewoon belangrijke werk te doen: het tellen van 6 x 71 stemmen.

Daardoor misten wij wel de presentatie van een project van Leoclub N.W. Felaowa uit Harderwijk voor een nieuw te bouwen revalidatiecentrum in Sri Lanka. Van iedere club werd een bijdrage van 500 euro gevraagd, een wel erg gemakkelijke manier om 30.000 euro bij elkaar te krijgen. Gelet op onze lege sponsorpot zal dat wel bezwaarlijk zijn.

Gelukkig (?) zijn er Lions die werkelijk niets ontgaan, want dat was de reden dat het achterstallig onderhoud in de behandeling van de jaarstukken van het Gouverneursfonds alsnog geagendeerd werd. Ook hier bleek hoe onmachtig een conventie is, want alhoewel er relevante vragen werden gesteld over sommige posten werd zonder schroom meegedeeld dat de conventie geen enkele invloed had op de goedkeuring van deze stukken. Je voelt je behandeld als een onmondige kleuterklas. Voor de tweede keer deze avond dus. Onwillekeurig moest ik aan een uitspraak van Leonardo da Vinci denken: " De mens is slechts een latrinevuller ".

Na de honorering van twee jumelageprojecten i.s.m met district 111WL, waarbij het kelderfestijn van Isala buiten de prijzen viel, konden Jan en ik dan eindelijk ons finest hour beleven door de uitslag van de verkiezing bekend te maken: de nieuwe DG werd met 61 stemmen voor en 9 tegenstemmen gekozen. Alle overige functionarissen werden met instemming van alle 71 stemmen in hun hoge taak verheven. (Terzijde overigens, moeten wij niet eens nadenken over jumelageprojecten die samen met Dorsten hiervoor wel in aanmerking zouden kunnen komen?)

Al met al kan ik niets anders zeggen dan dat het bezoeken van een districtsconventie op zich niet eens zo'n onplezierige bezigheid is. Dat zit hem dan bepaald niet in het inhoudelijke, want het is toch werkelijk te gek voor woorden dat je als Lion helemaal niets te vertellen hebt en je alleen mag instemmen met voorgekookte kost. Misschien heeft de penningmeester van het district nog een potje om "Bowling alone" voor alle bobo's aan te schaffen. Veel plezieriger was het om contacten te hebben met Lions uit andere clubs en om tegelijkertijd de nare smaak van hiërarchische betutteling met een biertje weg te spoelen. In de zekerheid dat deze boboladder mij niet past.

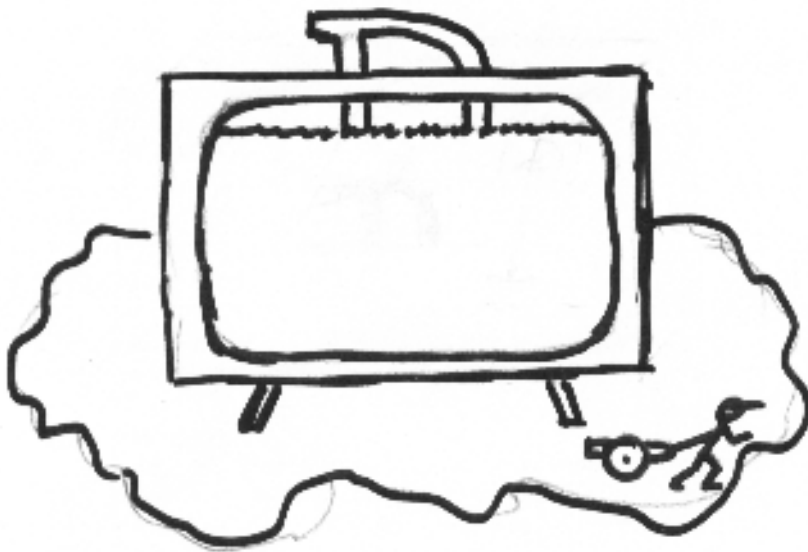
HB.

Weekend in de Eiffel.

Een tijdje geleden kregen Ietsje en ik van een kennis te horen, niet alleen dat het goed is om er af en toe eens tussenuit te gaan, maar de goede man voegde hieraan de suggestie toe om maar eens te kijken in het plaatsje Heimbach midden in het fraaie Duitse Eiffelgebergte. Zo gezegd zo gedaan en recent verbleven wij een weekend in de Eiffel. We troffen een zonovergoten dorpje aan en ons hotel lag keurig midden in het dorp. Druk was het nog niet.

Toch troffen we een Duits stel, waarvan de omvang van de mannelijke helft ons al deed vermoeden dat hij alleen was gekomen om te rusten en (veel) te eten.

Waar wij tijdens de maaltijden voortdurend met enige schroom het bord – deels nog gevuld – retourneerden onder het uitspreken van de nodige excuses, liet onze Duitse vriend steeds meer voedsel en bier aanrukken. De neutrale blik in de ogen van 's mans vrouw wees ons erop dat zij de moed om hem te veranderen naar meer Hollandse snit, reeds jaren daarvoor had laten varen.

Overigens bleken zowel de man als zijn vrouw gezellige praters. Deze gezelligheid nam plotseling een negatieve wending toen de man er achter kwam dat wij wel en zij geen tv op de kamer hadden. Dit nu kon de man niet verkroppen, met als resultaat dat zij

1 dag eerder dan gepland weer huiswaarts keerden. Hij had namelijk sinds het uitbreken van de oorlog de gewoonte om behalve te rusten en te eten, de dag door te brengen met het volgen van de oorlog op tv via CNN.

Wel voegde hij ons bij het afscheid nog toe dat zij het daarop volgende weekend een bezoek aan de Noordzeekust wilden brengen ter hoogte van Katwijk. Uit de reactie van Ietsje hierop, besloten wij bij terugkomst in Nederland direct Rijkswaterstaat te bellen in verband met de noodzaak tot verhoogde dijkbewaking!

Voor het overige valt nog te melden dat het Eiffel-gebied de moeite van een bezoek meer dan waard is.

Koos en Ietsje Kuiper.

Dode muis? Invriezen !

Op 14 april 2003 kwam een 14-tal Papillons bijeen om een lezing bij te wonen over de steenuil, oftewel de **Athene Noctua**. De lezing werd verzorgd door Peter en Wies Beersma, die zich beiden bezighouden met de steenuil in onze regio.

De steenuil is al in de vroege oudheid bekend in Griekenland en Turkije. Ziet men een afbeelding van een Griekse godin met een uiltje, dan weet men twee dingen: de godin is Pallas Athene en de uil is een steenuil. De steenuil ging mee op oorlogspad want hij kon 's nachts bij onraad waarschuwen.

De steenuil leeft hier op en rond de weilanden. Zij bouwen zelf geen nesten, maar zoeken naar beschutte plekken, zoals boomholten en oude schuurtjes, om hun eieren te leggen. Verder willen zij graag in de vroege morgen op een paaltje zitten om te genieten van de zonnewarmte of een muisje te pakken zien te krijgen. Door ruilverkaveling verdwenen er veel paaltjes in het boerenlandschap, oude schuurtjes werden afgebroken, muizen werden gedood door pesticiden, oude bomen werden gerooid, kortom: het leefklimaat van de steenuil werd er niet vrolijker op. De steenuil dreigde dan ook te verdwijnen.

Sinds enkele jaren plaatsen Peter en Wies speciale kastjes voor de steenuil in bomen in de regio. 'n Soort luxe woning met veranda op het zuid-oosten, zodat de steenuil zich 's ochtends heerlijk kan koesteren in de zon. Eigenlijk is de steenuil een luie viespeuk. Ze bouwen geen eigen nest, ze leggen hun eieren daar waar hun bedje gespreid is en ze onderhouden deze plek totaal niet. Hun jongen kunnen zelfs in hun eigen

vuil omkomen. De eigenaar van zo'n kastje doet er dus verstandig aan om 1 keer per jaar de troep in het "nest" op te ruimen en schone nestvulling aan te brengen.

De steenuilen worden door Peter en Wies geringd en geregistreerd. Ook als er dode steenuilen gevonden worden willen zij graag onderzoeken waaraan zo'n uil is overleden.

Wat te doen bij het vinden van een dode steenuil? Stop de uil in de vriezer en bel: 0313 - 472497 of kijk op www.steenuilgroningen.nl/dode-steenuilen.

En vindt u een dood muisje? Ook in de vriezer en als u een lekker maaltje hebt vergaard dan als een "cateraar" naar Pietje Pull ter Gunne om haar steenuil van een lekker hapje te voorzien.

Het was weer een leerzame avond.

Gus Breuker - Mendelts.

Internationale Jeugduitwisseling.

Dit jaar wordt een kamp georganiseerd in Hengelo (G). Van onze Lionsclub wordt een bijdrage verwacht in die zin, dat we een dag voor hen invullen en organiseren. Deze dag is maandag 28 juli 2003.

Als voorlopig programma denken we aan een bezoek aan Brandweer/GGD te Doetinchem en een jeu de boules- competitie bij de Petanqueclub Doetinchem. Eerste contacten hierover zijn reeds gemaakt.

Als vervoermiddel voor de jeugd wordt gedacht aan de fiets. Nog nagegaan zal worden of alle jeugdigen het gebruik van dit middel in voldoende mate onder de knie hebben. Mocht dit niet het geval zijn dan zal ik vrijwilligers ronselen om de organisatie te ondersteunen bij het leren fietsen.

Op 22 april zal er worden vergaderd worden over dit onderwerp bij de organiserende Lionsclub. Daarna weet ik meer over het programma en ook over het aantal vrijwilligers dat wij nodig hebben voor de begeleiding op de 28e juli.

Wordt vervolgd dus!

Groet'n,
Koos Kuiper.

Theo's Column

Zwaartekracht

Myrthe kon er echt niks aan doen. De beker viel gewoon uit haar hand. Net of hij een eigen leven leefde. Ineens lag hij daar voor haar op de grond. Grappig zoals de melk een speciale route over het donkere zeil naar de rand van het aanrechtkastje beschreef. Mooi grillig.

Haar vader had er heel andere gedachtes over. Hij sprak de woorden hard in haar oren alsof ze doof was. Waarschijnlijk wou hij haar aan het huilen maken, want ze moest altijd huilen als hij zo sprak. En dat wist hij. En dus hilde ze, terwijl ze een dweil over de melk heen en weer veegde, wat ook alweer aanleiding gaf tot harde woorden van vader. Ze zag ook wel dat het niet hielp, dat vegen met die dweil, maar niemand had haar ooit uitgelegd hoe een dweil werkte. Ze wist dat het bij moeder altijd wèl werkte, maar waarom het haar niet lukte de melk weg te vegen was haar een raadsel. Ze was dom. Dat wist ze best, want anders zou haar vader dat niet heel de tijd zeggen.

Misschien had hij ook wel extra hard tegen haar gesproken omdat de hele ochtend al van alles plotseling naar beneden was gekomen. Er was een bloempot met een grote plant erin van de vensterbank gevallen, net toen haar broertje er langs kroop. En haar grote broer had verbaasd opgekeken toen in de schuur de elektrische grasmaaier van de muur was gekomen toen hij zijn fiets pakte die achterin stond. Er was een groot stuk vanaf gebroken. Best een belangrijk stuk, volgens vader. En zelfs moeder keek beteuterd toen een blad met kristallen glazen langzaam de wasmand afschoof en voor haar ogen te pletter sloeg op de keukenvloer. Vader hield van die glazen. Moeder probeerde nog een grapje te maken over zwaartekracht die ontregelt was, maar de reactie van vader maakte duidelijk dat het geen leuk grapje was. Myrthe zelf had er het leuke ook niet aan begrepen.

Maar nu zaten ze dan aan tafel. Moeder had lekker gekookt en er waren toch nog genoeg glazen uit de valpartij overgebleven om de rode wijn uit te drinken die paste bij de rollade. Myrthe dronk nooit iets bij het eten en haar broertjes hadden allebei een glas vruchtensap. Vader sneed zoals gewoonlijk het vlees en verdeelde de plakjes onder de kinderen; ieder twee en voor vader en moeder drie. Myrthe vond twee te veel. Ze hield niet van vlees en juist toen ze met haar broer stilletjes had afgesproken dat ze haar vlees tegen zijn perziken zou ruilen verstoorde een knallende vloek de eetlust. In een en dezelfde seconde dook Myrthe zover ineen dat ze een eventuele klap van vader zou kunnen ontwijken; keek ze vanuit haar ooghoeken naar de plaats waar de vloek vandaan kwam - vaderskant van de tafel-; signaleerde ze dat zijn glas was omgevallen en een golf rode wijn over zijn zondagse pak was gespoeld en analyseerde

ze dat een en ander moest zijn gebeurd doordat vader na het uitdelen van het vlees bij het neerzetten van de schaal het glas had omgegooid. Zijn richting uit.

Het acute gevaar voor Myrthe verdween met haar vader naar boven. Er viel een stilte. Vier paar ogen tastten bij elkaar af wat de meest juiste reactie was. En als moeders ogen niet gefonkeld hadden dan was het niet gebeurd, maar ze fonkelden. En het bleken vonken in een vat buskruit dat de hele middag al had liggen drogen: ineens lagen Myrthe, moeder en haar broertjes slap van het lachen. Ze smoorden hun lachen zo goed en zo kwaad als het ging want vader mocht hen niet horen. Ze stikten zowat in de moeite die ze moesten doen om hem geen deelgenoot te maken van hun plezier, Dikke tranen rolden over hun wangen. Niet het minst bij moeder en kijkend naar elkaars pret stookten ze het vuurtje nog meer op. Haar broer kwam het eerst bij zinnen en zijn krachtige "ssssst" kwam net op tijd want tien tellen later kwam vader de kamer binnen - in andere kleren. Hij keek de tafel rond en zag de betraande en beteuterde gezichten van zijn gezin. "Kom" zei hij "Jullie hoeven er niet om te huilen. Zo erg is het niet." En hij ging zitten. Er begon een moeizaam in stand gehouden stilte. Ieder hield zijn lachen onder tafel. Vader heeft nooit begrepen waarom zijn "Het ligt vast aan de zwaartekracht vandaag." tot de meest hilarische momenten uit het gezin is gaan behoren.

Actief en Betrokken

Onder deze titel heeft DG Elect Ad Meijers zijn plannen gepresenteerd voor het nieuwe fiscal year onder zijn leiding. Zoals hierboven vermeld zijn zij niet zonder slag of stoot in ons district geaccordeerd. Integendeel, de status van deze plannen is geheel in het ongewisse gebleven. Toen tegen het woord Taakstelling grote bezwaren rezen, werd dat door Ad zonder bezwaar omgewisseld voor Actieplan.

Het is goed om de inhoud van die plannen even op een rijtje te zetten, opdat iedereen een eigen oordeel kan vormen.

- Het DB gaat na welke statutair verplichte zaken digitaal kunnen worden behandeld om tijd vrij te maken voor inhoudelijke discussies.
- De vereniging gaat meer nadenken en disputeren over inhoudelijke zaken en besteedt in bijeenkomsten zomin mogelijk tijd aan discussie over de structuur van onze organisatie en de statuten.

- Het districtsbestuur stopt met het maken van notulen en maakt alleen besluiten- en actielijsten.
- Op onze bijeenkomsten en conventies wordt 1 uur uitgetrokken voor de verplichte verenigingszaken. Het resterende uur wordt besteed aan inhoudelijke discussies.
- De uitslag van onze beraadslagingen worden in de clubs besproken door ze daar ook op de agenda te plaatsten.
- Om de continuïteit te bevorderen wordt een 2^e VDG benoemd.
- Onze vergaderaccommodaties worden zo ingericht dat zij procesondersteunend zijn.
- Het districtsbestuur bevordert de landelijke Lionsactie voor zwerfkinderen.
- In 2 zones wordt een voorzitter gezocht en benoemd voor 3 jaar.
- Er wordt een commissaris "trainingen en opleidingen" benoemd.
- Er wordt actief verder gewerkt aan de 3-jarige vertegenwoordigingen naar de zonebijeenkomsten.
- Door de betreffende commissaris wordt een "witte vlekkenplan" opgesteld waar nog nieuwe clubs kunnen komen.
- Er komen aanbevelingen voor de leeftijdsopbouw in de clubs.
- Het districtsbestuur gaat "nieuwe leden bijeenkomsten" houden.
- Om de Lions in het district "op de kaart te zetten" wordt een communicatieplan ontwikkeld.
- Het districtsbestuur zal een notitie ontwikkelen: "Hoe inhoud te geven aan immateriële acties."

Ik ben benieuwd wat er van terechtkomt.

HB.

Kleine liefdesverklaring

Tailtwister Theo is dit jaar een aantal keren aangesproken op het niet nakomen van zijn belofte ons te verrassen met een paar bijdrage over Multatuli. Die waren kennelijk prikkelend genoeg om daarop te reageren. Gelukkig zegde hij toe daar nog eens op terug te koen, hopelijk met een avondvullend programma.

Om ons te laten merken dat hij wel degelijk beschikt over literaire belangstelling verraste hij ons met een prachtig gedicht van J.P. Rawie met bovengenoemde titel:

*Ik ben al bijna dood, en ik
Zal nooit aan mensen wennen;
Zo meen ik ook geen ogenblik
Je werkelijk te kennen,*

*Maar soms, tezamen in het huis
En in één bed tezamen,
Met het behoedzame geruis
Van regen langs de ramen,*

*Heb ik wel eens een kort moment
Gedacht dat ik doorgrondde
Hoe ondoorgrondelijk je bent,
En dat al veel gevonden.*

Lions helpen wereldwijd

Een paar keer per jaar krijg ik per mail bericht van de activiteiten van LCIF, de Lions Club International Foundation, de charitatieve tak van LCI, met daar in een korte samenvatting van gesponsorde projecten in de gehele wereld. Dat bericht gaat in de blauwe map en niemand kijkt er naar.

Het leek mij aardig om zelf eens op de site van LCIF te gaan kijken en daar trof ik o.a. aan het overzicht van de in april van dit jaar verleende donaties: 59 projecten met een totaal bedrag van \$ 2.721.902. Een niet gering bedrag dus. Goed om te weten dat een deel van onze bijdrage aan Oakbrook daadwerkelijk ook voor goede doelen is bestemd. Een kleine samenvatting van een aantal projecten:

- Aanschaf equipment diabetes centrum: \$ 75.000
- Uitbreiding van de Melvin Jones kliniek in Nicaragua: \$ 75.000
- Uitbreiding en uitrusting vrouwen kankercentrum Brazilië: \$ 63.979
- Renovatie gebouw kansarme jeugd : \$ 62.655
- Bouw lagere school Turkije: \$75.000
- Aanschaf auto bloedcentrum Taiwan: \$ 75.000
- Aanschaf oor, neus en keel microscoop West Samoa: \$ 7090.
- Bouw plattelandskliniek voor critical care India: \$ 54.905
- Vestiging Lions diagnostisch centrum Libanon: \$ 74.140
- Lions Friendship ziekenhuis Cambodja: \$ 41.250
- Bouw school in Papoea Nieuw Guinea: \$ 25.000
- Bouw labaratorium in San lorenzo Paraguay: \$ 13.000

HB

Over wereldwinkels

Het begin van de wereldwinkels vloeit voort uit de UNCTAD-conferentie in New Delhi in 1968. De derde wereldlanden vroegen daar hun producten een vrijere toegang te geven op de westerse markt. Zij kregen nul op het rekest. De journalist Dick Scherpenzeel riep na afloop op om "Derde Wereldwinkels" te beginnen om toch iets te doen. Op 1 april 1969 opende de eerste wereldwinkel in Nederland haar deuren in Breukelen. Al snel daarna verschenen er winkels in Amsterdam, Rotterdam, Schiedam, Utrecht en Haarlem. Zij verkochten rietsuiker en handwerkproducten van de Katholieke ideële importeur SOS, nu de Fair Trade Organisatie.

In 1969 kwam er een landelijk coördinatiepunt en in mei 1970 werd de landelijke Stichting Wereldwinkel opgericht. Twee jaar later waren er al 140 winkels! Deze landelijk Stichting werd de Landelijke vereniging van Wereldwinkels.

Er is veel gediscussieerd over de visie en strategie van de vereniging: Waar leggen we het accent, op bewustwording of op de verkoop van producten? Op materiele ondersteuning van de producenten of politiek protest tegen de onrechtvaardige handelsstructuren? Landelijke campagnes of lokaal? Ondertussen groeide het aantal wereldwinkels en werd er steeds meer verkocht.

De jaren '70 kenmerkten zich door actievoeren en de wereldwinkels deden daar aan mee: Actie Suriname vrij nu, de boycotcampagne van Angolakoffie, de strijd tegen kernenergie en de kernraketten, de olie boycot van Zuid-Afrika en de anti Shell actie. Ondertussen slaagden de winkels erin de gemeenten op hun verantwoordelijkheid aan te spreken door bijv. gemeentelijk subsidie voor winkelruimte aan te vragen. Zo werden gemeenteraden gedwongen een discussie te voeren over het bevorderen van mondiale bewustwording. Het landelijk netwerk van Wereldwinkels ontwikkelde zich ook verder en in 1974 gaf het ministerie van Cultuur, Ruimtelijk ordening en Milieu subsidie voor het secretariaat. Het aantal winkels steeg naar 180. Bij alle discussie over campagnes en bewustwording kreeg de verkoop van producten nauwelijks aandacht. De meeste vrijwilligers zagen de verkoop meer als middel dan als doel in de strijd voor rechtvaardige handelstructuren. Maar de verkoop bleek het bindende element van de vereniging en er werd besloten de verkoop tot doel op zichzelf te maken. Natuurlijk wel om de politieke strijd te ondersteunen.

Toen kwam als een donderslag bij heldere hemel de interkerkelijke organisatie Solidaridad met het plan zelf koffie te importeren onder de naam Max Havelaar en te distribueren via de reguliere handel. Dit

initiatief leidde tot een nieuw beleid van de Landelijk vereniging van wereldwinkels. Een aantal taken werden gecentraliseerd en er werden alleen nog landelijke politieke acties gevoerd in het kader van alternatieve handel. Er kwamen cursussen, advies over marketing en winkelinrichting en vele folders en brochures. Deze keuze bleek succesvol. het aantal winkels steeg in korte tijd naar 300! In 1988 kwam de eerste koffie met het Max Havelaar keurmerk op de markt.

Vanaf 1985 werd de wereldwinkel steeds meer winkel, groter en meer uitnodigend. Het doel was nog steeds de wereldhandel te veranderen en dit te doen door de producten uit de derde wereld te verkopen, voorlichting te geven aan het publiek en politieke campagnes te voeren. Er kwamen steeds meer importeurs en de producten werden aangepast aan de westerse smaak en trends. De nu internationaal geldende “criteria voor eerlijk handel” werden ontwikkeld. Eind jaren negentig begon men zich te realiseren dat de consument betrokken moest worden bij de verdere ontwikkeling van wereldwinkels. Het bleek dat de consument de winkel een beetje oubollig vond en niet herkenbaar genoeg. De consument is kritischer geworden en stelt hoge eisen aan een product. Er is, met subsidie van de overheid, een nieuw concept uitgedacht, de Transformatie, dat de herkenbaarheid van de

wereldwinkel moet verhogen. Het imago, de uitstraling moet worden: respect, bijzonder, eigentijds, andere culturen, cadeauwinkel en betrokkenheid bij de producenten. In alle wereldwinkels zouden dezelfde kleuren gebruikt moeten worden en een aantal elementen komen overal terug. Omdat deze transformatie vrij veel geld kost en niet iedereen even enthousiast is over het opgeven van de eigenheid van de eigen winkel verloopt deze transformatie niet erg soepel. In 2002 gingen 24 winkels over op het nieuwe concept, voor 2003 waren 27 aanvragen gedaan. Maar er zijn momenteel 400 winkels! En de klus moet in 4 jaar geklaard zijn. Ook Doetinchem is niet zo enthousiast, mede omdat we in juli 2002 verhuisd zijn en de nodige kosten daarvoor gemaakt hebben.

De Fair Trade Organisatie gaat uit van de volgende criteria voor eerlijk handel:

- een eerlijke beloning voor gedane arbeid.
- het naleven van de mensenrechten.
- gelijkwaardigheid tussen mannen en vrouwen.
- verbetering van de positie van minderheden.
- geen kinderarbeid.
- het duurzaam omgaan met de natuur.

Bij de inkoop van de producten in Afrika, Azië en Latijns Amerika wordt gelet op deze criteria. Steekproefsgewijs worden er controle bezoeken afgelegd. Vaak worden er voorschotten gegeven om bijvoorbeeld de tijd tussen zaaien en oogsten te overbruggen. De tussenhandel wordt uitgeschakeld door direct bij de producenten in te kopen. De producenten hebben zich vaak verenigd in organisaties van ambachtlieden, of boeren. Mensen van Fair Trade reizen de wereld door om producenten adviezen te geven, trainingen en ondersteuning bij hun productontwikkeling. Zij geven voorlichting aan de producenten op het gebied van trends in het Westen en de eisen die hier aan de producten worden gesteld.

Max Havelaar is geen koffiemark maar een keurmerk dat verkregen kan worden voor koffie, cacao, honing, thee, sinaasappelsap en bananen. Op een pak eerlijk koffie ziet u dan het logo van M.H. en van Fair Trade. De producten kunnen dit keurmerk verkrijgen als zij voldoen aan een aantal strenge voorwaarden:

- Zij moeten ingekocht zijn bij gecertificeerde producenten.

De producten worden rechtstreeks ingekocht bij organisaties van kleine boeren en boerinnen. Deze producenten voldoen aan door Max Havelaar gestelde minimumvoorwaarden wat betreft arbeidsomstandigheden en milieu. Ook democratie en transparantie zijn

belangrijke criteria. Zo kan gegarandeerd worden dat extra gelden terechtkomen waar ze thuishoren.

- Een kostendekkende minimumprijs.

Max Havelaar garandeert een vaste minimumprijs om zeker te stellen dat de kosten van sociaal- en milieuverantwoorde productie altijd worden gedekt. Is de wereldmarktprijs te laag, dan blijft bij M.H. de minimumprijs van kracht. Op dit moment zijn de wereldmarktprijzen voor koffie en cacao zo laag dat de bodemprijs van kracht is.

- Een toeslag op de wereldmarktprijs.

Boven het minimum wordt gewoon de marktprijs gevolgd. Maar altijd komt op die prijs een kleine premie. Dit stelt kleine boeren in staat hun achterstand in te halen. Voor biologisch geteelde producten geldt een extra producententoeslag.

- Voorfinanciering:

Boerenorganisaties kunnen zestig procent van de verkoopprijs van hun product al ontvangen bij het begin van de oogst. Dankzij dit krediet kunnen zij hun leden direct bij opkoop uitbetalen. Zij zijn dan niet gedwongen uit geldgebrek zaken te doen met tussenhandelaren die weliswaar te laag, maar wel cash uitbetalen.

- Langdurige Handelsrelaties:

De samenwerking met M.H. is zoveel mogelijk van lange duur. Dat biedt de producenten zekerheid over afname van hun oogst en dus zekerheid over hun inkomen.

Vermeldenswaard is de opbouw van de prijs van "gewone koffie" en de Max Havelaarkoffie:

	"Gewone" koffie	M.H. Koffie
prijs:	€ 1,61	€ 1,97
De boer ontvangt:	€ 0,08	€ 0,66
Verwerking:	€ 0,18	€ 0,18
Belastingen:	€ 0,01	€ 0,04
Productie, distributie en winst:	€ 1,26	€ 0,94
Licentierechten:	€ 0,00	€ 0,05
BTW:	€ 0,08	€ 0,10

U betaalt dus € 0,45 meer, maar er gaat € 0,58 cent per pak koffie meer naar de boeren!

Douwe Egberts is vrijwel de enige koffiebrander die geen boon koffie inkoopt via de handelsvoorwaarden van M.H. D.E. ligt dan ook onder vuur momenteel. Er is een kaartenactie geweest om daarmee te protesteren tegen het inkoopbeleid van D.E. Op de 250^e verjaardag van

D.E., 13 maart j.l., zijn 14.000 kaarten door Novib aangeboden aan D.E. Zij streven er nu naar 10% van hun koffie te kopen bij kleine coöperaties. Maar zij willen niet praten over de wenselijkheid om boeren een faire prijs te betalen en samen met andere partijen maatregelen te treffen voor de sanering van de koffiemarkt. En er is geen controle op de stappen die D.E. zegt te doen.

Als regel kun je stellen dat de wereldwinkels 17% marge leggen op food en 30% op non-food artikelen. Een deel hiervan wordt gebruikt voor de inkoopkosten (vervoer, administratie), met het restant van de "winst" worden de overige kosten gedekt: huur winkelpand, gas, electra, een cursus voor medewerkers enz.

De inkoop van de producten die u in de wereldwinkel aantreft mogen alleen gedaan worden bij de erkende leveranciers (30) die aangesloten zijn bij de landelijk vereniging. Dit zijn voor een gedeelte kleine leveranciers met een beperkt aantal producten. In de "werkgroep erkenning leveranciers projecten" (WELP) van de landelijke vereniging van Wereldwinkels wordt een leverancier die zich wil aansluiten gescreend op de criteria voor de eerlijk handel.

De wereldwinkel in Doetinchem is in 1980 gestart in de Grutstraat. Na 20 jaar ontstond beroering. De huurprijs van het pand werd in één keer bijna verdubbeld. Na overleg met de gemeente en de verhuurder werd gelukkig een compromis bereikt, zodat we verder konden. In januari 2002 kreeg de winkel een opknopbeurt. Dit was net achter de rug toen we te horen kregen dat we toch het pand uit moesten. Naarstig is gezocht naar een ander pand, liefst in de binnenstad en natuurlijk betaalbaar! In juni 2002 opende de winkel haar deuren aan de dr. Huber Noodtplaats, grenzend aan een groot parkeerterrein. En ineens zien we een heel ander publiek. In de Grutstraat kwamen mensen bewust naar de wereldwinkel. De winkel lag niet zo in de loop. Nu zie je mensen verrast stilstaan voor de etalage en vervolgens naar binnenlopen. Men ontdekt de wereldwinkel als een leuke cadeauwinkel, waar ook jongeren veel van hun gading vinden. Sinds we daar zijn, is de omzet dan ook fors toegenomen: van ongeveer € 43.000 in 2001 naar zo'n € 70.000 in 2002. Wel moet daarbij de aantekening gemaakt worden dat de verkoop van kerstpakketten in 2002 verdrievoudigd is.(€ 15.320)

Er werken 15 vrijwilligers in de wereldwinkel van Doetinchem. Zij zijn goed op de hoogte van de herkomst van de producten en kunnen er een enthousiast verhaal over vertellen. Elke vrijwilliger heeft een eigen specifieke taak naast het draaien van de winkeldiensten (minimaal 1

dagdeel per week). Er wordt ingekocht, de artikelen worden geprijsd, de etalage wordt elke maand veranderd, data van foodartikelen worden gecontroleerd, de administratie wordt bijhouden, de boel moet worden schoongehouden, er wordt contact onderhouden met de media, er worden activiteiten ondernomen om publiciteit te krijgen, er worden vrijwilligers geworven enz.

Wat wordt er dan zoal verkocht in onze wereldwinkel: we verkopen natuurlijk koffie, thee en rietsuiker, **de** producten waarvan iedereen wel weet dat zij te verkrijgen zijn in wereldwinkels. Maar daarnaast verkopen we jams, honing, hagelslag, tabletten chocolade, tapinades, kruiden, wijn en bier, snoepgoed en een soort chicken tonight. geregeld komen er nieuwe producten bij. Momenteel is er een actie gaande "Zij Maakt Het!" waarmee een aantal nieuwe foodartikelen gepromoot worden. De Max Havelaar koffie heeft nu drie soorten verpakkingen: A.H. verkoopt onder de naam Honesta, Neuteboom onder de naam Solidaridad, en de Wereldwinkel onder Fair Trade. Deze drie hebben de handen ineen geslagen en brengen hun koffie voortaan in dezelfde verpakking. Gemakkelijk herkenbaar voor de consument!

Naast de food is veel plaats ingeruimd voor kunstnijverheid. Je vindt er van alles in alle prijscategorieën. Ook voor kinderen zijn er leuke

artikelen te verkrijgen. Keuken en badkamer worden niet vergeten. Het is dan ook erg de moeite waard om eens een kijkje te komen nemen in de wereldwinkel als u een cadeautje zoekt voor uw vrouw, kind, vriendin? Waarom geen fles eerlijke wijn uit Zuid Afrika als relatiecadeautje of een kerstpakket voor uw werknemers?

Anneke Peerenboom.

Verjaardagen

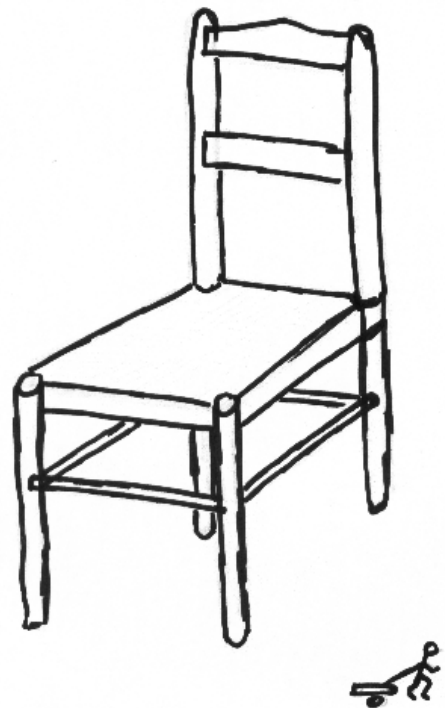
In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Koos Witkop, 8 april
Han Meibergen, 12 april
Jaap Gosses, 1 mei

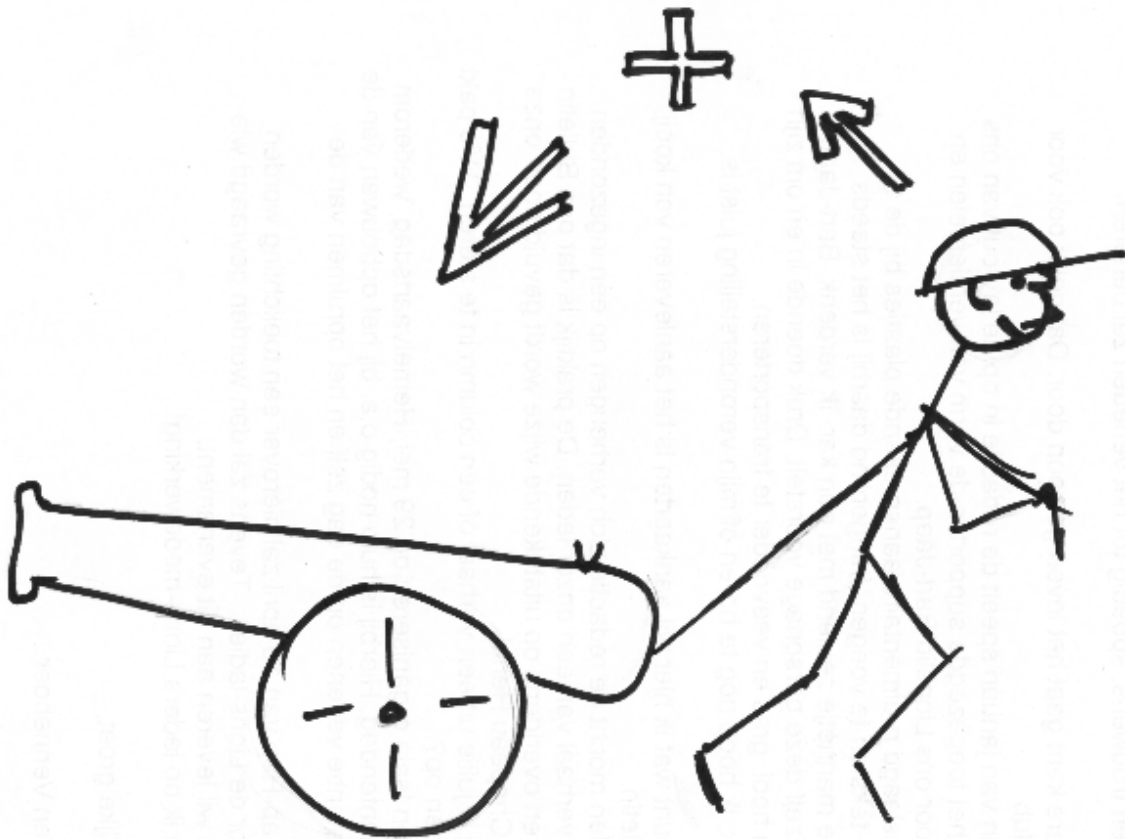
Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode hopen de volgende lionsleden hun verjaardag te vieren:

Rien ter Brugge, 9 mei
Hans Kietselaer, 11 mei
Harm Kloosterboer, 17 mei
Kees van Steenbergen, 23 mei
Herman van de Broek, 27 mei

Pull the Gun !!!!

Als redactie hebben we er toch hard aan getrokken dachten we, maar het geheel juiste antwoord is helaas uitgebleven. Naar de oorzaak daarvan blijft het natuurlijk gissen. Veel duidelijker kon Bart Jaap Pul ter Gunne zijn tekening niet meer maken.

Graag wil de redactie Ietsje en Koos bedanken voor het reageren op de oproep van onze president om meer inzendingen voor het Bulletin! Wij hopen dat velen dit voorbeeld volgen.

De redactie

Agenda 2002 / 2003

2002

21 augustus 2002	18.00 uur	Barbeque bij Wil & Henk Kets
4 september 2002	20.00 uur	Doetinchem, 25 jaar geleden. Jan Berends, oud voorzitter Oudheidkundige Vereniging "Deutekom", toont ons de transformatie van onze stad.
18 september 2002	18.00 uur	Tap Hap
2 oktober 2002	20.00 uur	Bedrijfsbezoek aan Carglass BV te Doetinchem
16 oktober 2002	18.00 uur	Tap Hap
30 oktober 2002	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
6 november 2002	20.00 uur	Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, geeft een kijkje achter de schermen over de afwikkeling van personenschade
20 november 2002	18.00 uur	Tap Hap met Lions Dorsten
4 december 2002	20.00 uur	Henk Doedens vertelt over La Libertad (Nicaragua) partnerstad van de gemeente Doetinchem
18 december 2002	18.00 uur	Tap Hap

2003

1 januari 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
11 januari 2003	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames Borrel en buffet bij "Het Borghhuis"
22 januari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 februari 2003	20.00 uur	John Backus, anesthesist, maakt ons deelgenoot van de wereld van de anesthesie
19 februari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 maart 2003	20.00 uur	Lionslid Henk Kouwenberg stelt zich voor in zijn praktijk (Heyermansstraat 8)
19 maart 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 april 2003	20.00 uur	Achter de schermen van de Wereldwinkel
16 april 2003	18.00 uur	Tap Hap
30 april 2003		Vervalt; Koninginnedag
7 mei 2003	20.00 uur	Lion Kees van Steenberg presenteeert zich
21 mei 2003	18.00 uur	Tap Hap
23 mei 2003	14.00 uur	Jaarlijks uitstapje met de dames
4 juni 2003	20.00 uur	Eesge Botma, architect en tevens Citrofiel, vertelt over en showt zijn hobby
18 juni 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 juli 2003	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies
18 juli 2003	18.30 uur	Uitnodiging Lions Dorsten voor het Sommerfest (BBQ)
19 juli 2003 uur	Kleurenpalet achterhoek in Doesburg
28 juli 2003 uur	Greenyard Camp Hengelo
27 sept 2003 uur	Uitnodiging Lions Dorsten: bezoek Keulen